

Zazipované poselství evangelia

„Příliš jednoduché“, řekl možná Augustin, když začal číst Písmo. V knize svých Vyznání napsal: „Rozhodl jsem se jednou prozřít sv. Písmo, abych věděl, jaké je. Uviděl jsem věc skromnou v začátcích..., zdálo se mi, že Písmo si nezaslouží abych ho porovnával s hodnotou Cicerovy knihy.“ Evangelium se mu jevílo slabé a příliš jednoduché. Odhodil ho do kouta. Zapomněl na tuto knihu a dál se s ní nezaobíral. Podobnou zkušenost jsem už vícekrát měl, když jsem si pročítal nedělní evangelium. Vybraná pasáž se mi zdála jednoduchá, málo obsažná a chtěl jsem ji odložit. Nezdá se vám text z evangelia také někdy až příliš jednoduchý? Anebo že je pro sklerotiky, protože se pořád opakuje jedna myšlenka? Nějak se to rozchází v porovnání se složitostí života. Život člověka přece není tak jasný ani jednoduchý. Je plný zvrátů a zápletek: radost i smutek; pokoj i nepokoj; život i smrt. Při nedělní bohoslužbě slyšíme například: „Miluj Boha nade vše a bližního jako sám sebe“. Ježíšovu prostou odpověď na otázku po největším přikázání známe tak dobře, že máme co dělat, abychom ji ještě vnímali. Složitá otázka je zodpovězena tak stroze a... v tom je ta krása. Na to přichází i sv. Augustin. Písmo odložil jako příliš „skromné“, ale později slyší ve svém nitru: „vezmi a čti“ a z hodnocení skromných začátků přechází na nové hodnocení Písma: „...vznešené ve výsledcích.“ Původně hledal v evangeliu úroveň světové literatury, řečnictví a filozofie. Při druhém čtení však hledal Boha – kterého nazývá Krásou: „Pozdě jsem tě začal milovat, Kráso tak stará i tak nová...“

Přikázání lásky je jednoduché, ale je nesnadné naplňovat ho. Kdybychom se měli rozhodnout, které dvě věty si můžeme ponechat z Písma, tak by to mohla být tato Ježíšova slova. Celé Písmo je jakoby „zazipované“ - sbalené ve dvou větách o lásce k Bohu a bližnímu. Letos slavíme rok sv. Pavla, tak si ještě připomeňme, jak to samé poselství zazipoval on: „Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska. Láska nikdy nepřestává.“

o. Ján Čukáš

K 2. 2. “Hromnice o hodinu více”.

Z bohoslužby Uvedení Páně do chrámu.

“Před čtyřiceti dny jsme slavili slavnost Narození Páně. Dnes si připomínáme den, kdy Josef a Maria přinesli dítě do chrámu, aby ho podle zákona Mojžíšova obětovali Hospodinu, a kdy spravedlivý Simeon a prorokyně Anna v něm poznali Mesiáše. Vedeni Duchem svatým Simeon a Anna s radostí vítají v dítěti toho, který přichází spasit svůj lid. Shromáždění v jednotě Ducha svatého vyjděme i my vstříc Pánu”.

Modleme se.

Bože, zdroji a původce světla,
tys dopřál spravedlivému Simeonovi
dočkat se Spasitele všech lidí,
spatřit světlo, které osvětluje všechny národy.

Prosíme tě, shlédni na svůj lid
shromážděný k tvé oslavě,
požehnej + tyto svíce
a dej, ať chodíme ve světle tvých přikázání,
abychom došli do světla nehasnoucího.
Skrze Krista, našeho Pána.